

METOR

List literarne grupe Osn. škole "N. Božić"
u Slav. Brodu

DOMOVINI

Rane su ti povijali
 krvavim pesnicama
 umorni i gladni.
 Bdjeli nad tvojom slobodom
 s puškom u ruci.
 Svojom krvlju
 tebe su branili,
 umrli za tvoje ime.

Domovino,
 mora žita neka slave
 ugasle živote,
 neka pjevaju pjesmu slobode
 za one
 što ih u njedrima njišeš.

VESNA PEJAKOVIĆ 8.a

SPUSTI PUŠKU, SPOMENIČE

Spomeniče, spusti pušku !
Neprijateljska divizija je pobjegla.
Operi svoju ranjenu ruku
u valu mirne Save,
kojom više ne teče tijelo
tvoje majke i sestre.

Spusti pušku!
Nema š na koga pucati.
Svi smo ti prijatelji,
svi ćemo ti ranu poviti.
Kamenu, nepomičnu ranu.

Cvijećem.

Slobodom.

Spusti pušku i ne pjevaj više pjesmu osvete.
Pjevaj pjesmu slobode !

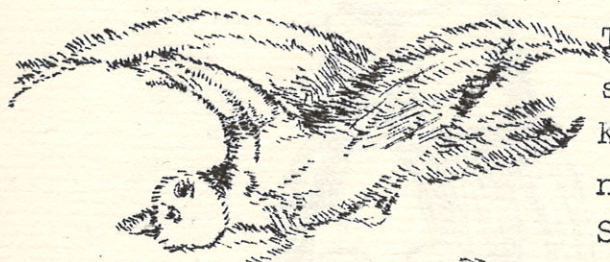
DUBRAVKA KOLUNDŽIĆ 8.c

Dižu se ruke prema slobodi.
 U šakama kamena zastava
 viori nepomično.
 U tvrde pesnice
 slili se neproživljeni životi,
 na nepomičnim usnama
 zasta o krik
 gorkih boli i patnji.
 Vječni kamen
 slavi ugasle, umrle oči,
 uvele krvave ruke,
 pogašena srca.
 Samo je deset neumornih prstiju
 pružilo ruke nebu,
 pticama u slobodi.
 Deset teških prstiju
 nosi tisuće života umrlih.

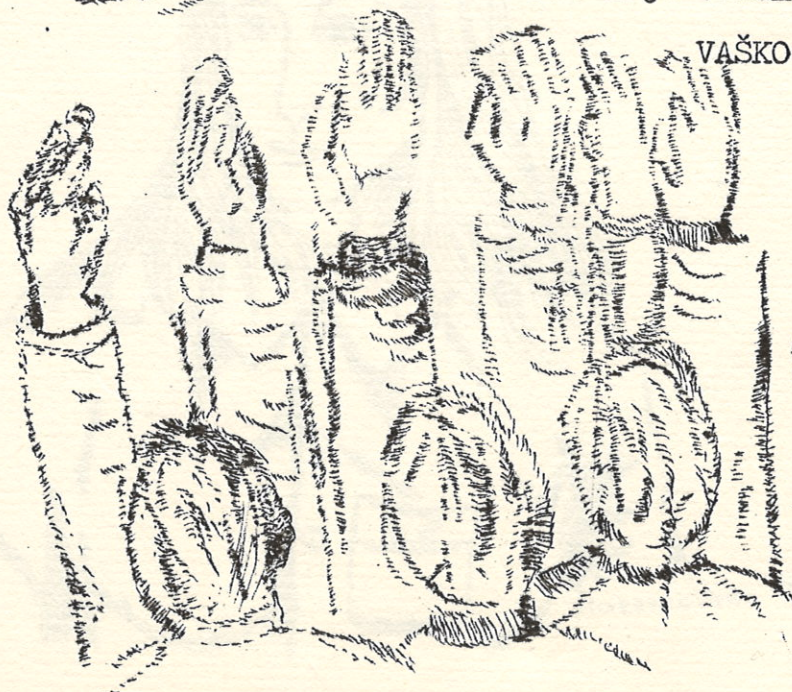
VESNA PEJAKOVIĆ 8.a

DOMOVINA

Toplo naručje u kojem
 sanjamo bezbrižne snove.
 Kolijevka, u kojoj se ljuljaju
 naši slobodni dani.
 Srce koje volimo.

VAŠKO JASNA, 7.c

OPAČAK M.

PARTIZANKA

U tvojim
mutnim vodama
spava
i sanja
jedna djevojka.
Umorna od dugih marševa
sa nja
o svojoj ljubavi
neostvarenoj.
Sava brza
i nosi
djevojačke snove,
nade i maštanja,
nosi prvu ljubav
neostvarenu
u klasjima žita
nosi djevojsku
hrabru partizanku.

NELA KLEMENČIĆ, 8 .a

K R V A V E S T A Z E

Sta ze - neprohodne, uske, naslage lišća pokrivaju vlažnu zemlju. A stope na njima krvave. Ljudske stope su išle njima, a krv je tekla ...

Topla, hrabra, požrtvovana.

Lišće je poprimilo njenu boju. Crvenu kao marama razdragene, djevojčice.

Gdje je izvor toga potoka krvi? Gdje su rane koje su nemilosrdno štrcale obližnju meku, nježnu mahovinu?

Gdje je pjesma smrti?

Gdje su žrtve slobode?

Puna ih je šuma.

Iza svakog drveta viri puška, a uz svaku pušku glava.

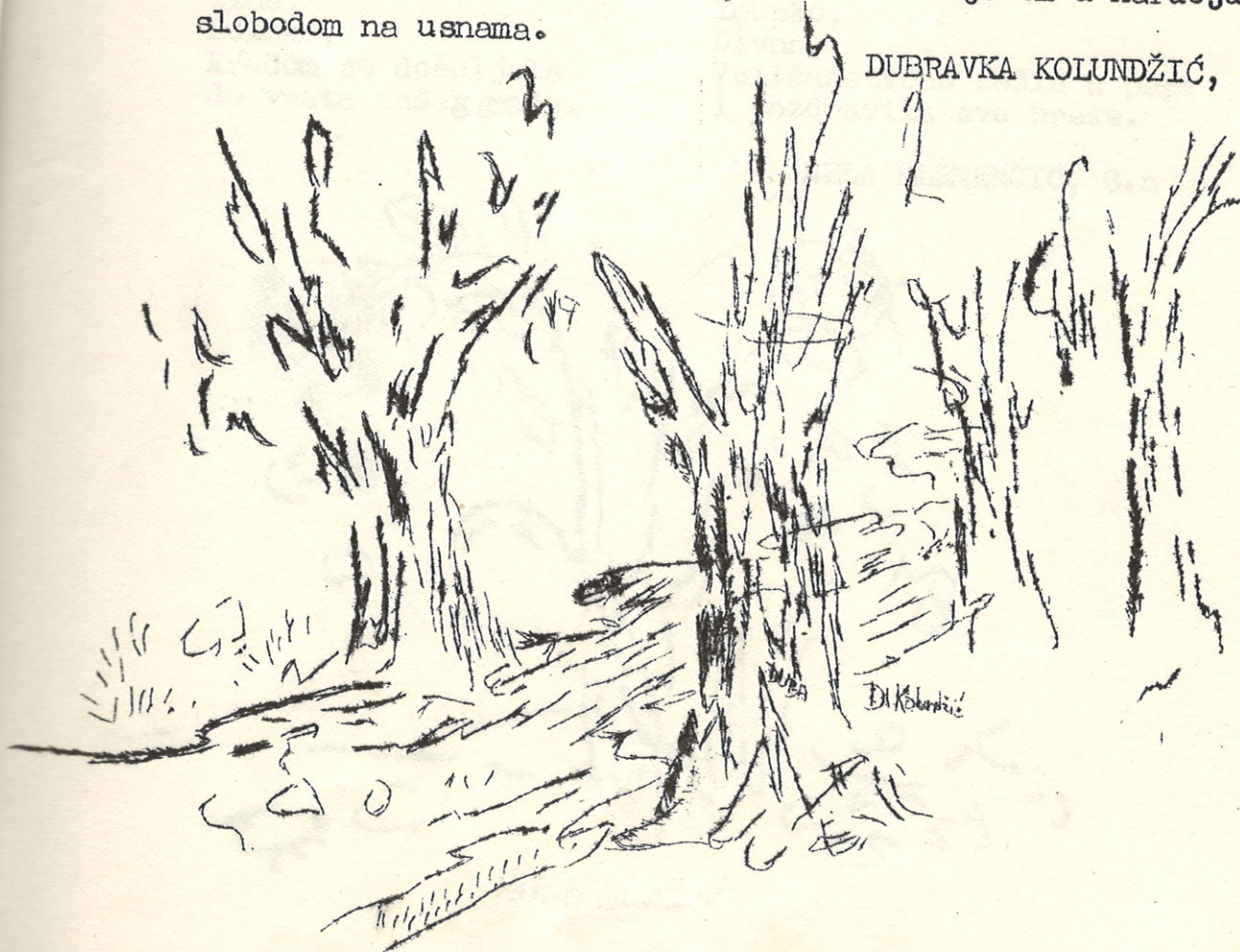
Umorna, gladna, žedna.

Crvena petokraka žari se kao cilj za svaki zvjerski meta k. Glave su se provlačile. Išle i vukle umorne noge za sobom. Išle su stazama. Krvavim stazama.

Njima je tekla njihova krv.

A lišće je postalo crveno kao petokraka, kao crvena marama djevojčice raspjevana, vesele s cvijećem u naručju, sa slobodom na usnama.

DUBRAVKA KOLUNDŽIĆ, 8.c

DOLAZAK JESENI

Došla je nečujno
u kišnoj kabanici
noseći košaru
punu žutih listova.

Prosula je košaru
nad gradom,
a njeni sivi
pratioci
tiho su zaplakali
svojim krupnim
suzama.

GALETIĆ DAJANA, 6.c

J E S E N

Potražila sam je
u tužnom jecaju lišća
u sumornom fijukanju vjetra,
u blistavim kapima kiše.
I našla sam je.

JASENKA KOVAČEVIĆ 8.c

VJETAR KRADLJIVAC

Netko je sinoć pokidao latice ruže,
ukrao zelenožuto ruho drveća
Opustošio je grad.
Svi ga traže, hvataju,
a on gradom krađe,
nosi sve pred sobom.

JADRANKA DEŠIĆ, 8.a

PJESMA O JESENI

Tiho,
Polako,
Kradom se došuljala
do vrata našeg grada.

Ljupko,
Divno,
Veličanstveno zašla u park
i pozdravila sve breze.

NELA KLEMENČIĆ, 8.a

MIRO BLAŽIĆ

VELIKA JESENJA KIŠA

Svuda oko mene je pljuštala,
 cjedila se i tekla
 uzburkana, nemirna rijeka.
 Ja sam bila pod šarenim
 stablom kišobrana.
 Suha.

DUBRAVKA KOLUNDŽIĆ 8.c

V J E T A R

Jučer sam susrela vjetar.
 Igrao se krošnjama,
 poigrao se i mojom kosom
 i nekuda pobjegao.

VAŠKO JASNA 7.c

UNIŠTILA SAM

LIST - to divno slikarsko djelo
 skriveno ispod mojih promrzlih nogu
 Oh, pa ja sam uništila vrijednu sliku
 velikog slikara.

DUBRAVKA KOLUNDŽIĆ 8.c

J E S E N

Napisala sam pjesmu
 žutu, crvenkastu
 tužnu!
 Listovi su padali sa grana
 Stranice mi pokrivali.
 Jeson ne da ni meni mira.

J E S E N

BORISLAVA TIŠMA 8.b

Prepoznala sam je po
 ledenom dahu
 kojim me je milovala.
 Osjećam je u
 umornom odjeku
 nečijih koraka.

MARGETIĆ MIRJANA 8.b

Bodrek 5.

J E S E N

Jesen je tu.
 U sivom nebu,
 u mlaci vode,
 tu, sa mnom
 pod kišobranom.

Jesen je tu,
 u visokim cipelama ,
 u kišnom kaputu,
 tu, u tužnim mi očima,
 u dugim, besanim noćima.

CINDRIĆ MELITA 6.c

L I S T

Jesenski žut,
 drhtav i pokisao
 plesao je gradom u zagrljaju vjetra,
 plesao, umorio se
 i na tlo pao.

JADRANKA DEŠIĆ 8.a

JESEN U PREDVEČERJU

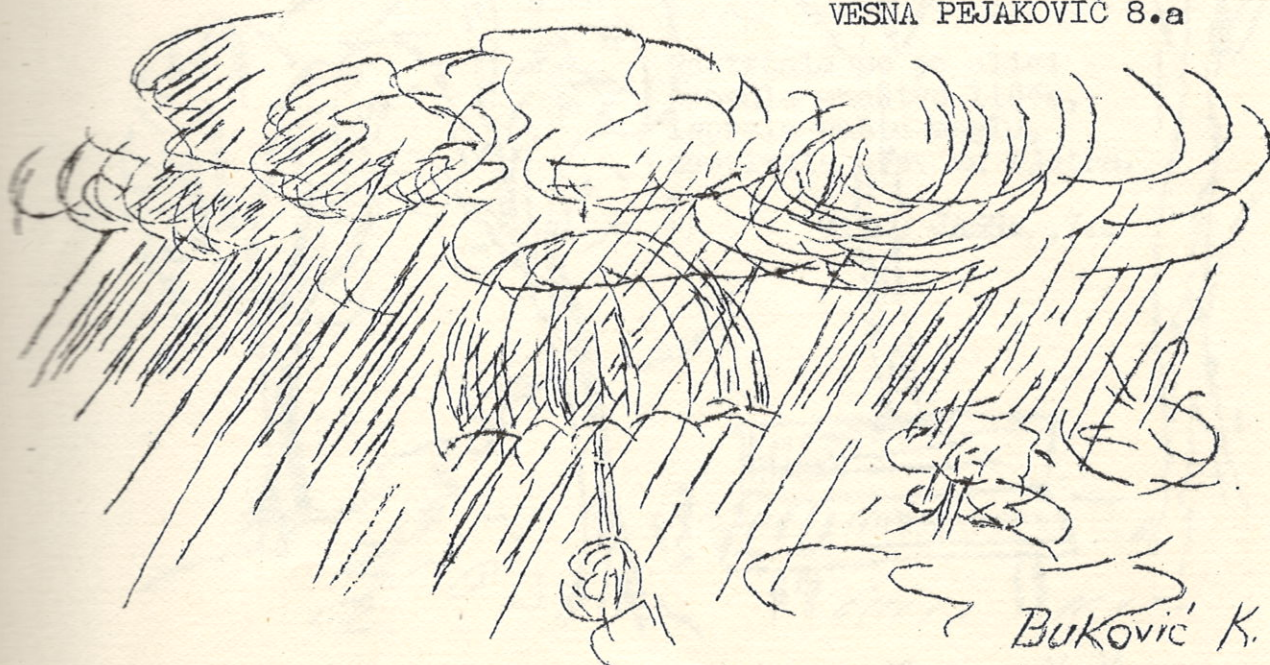
J E S E N

Sumorna,
 praćena poljupcima
 vjetra,
 rasplakana.

JADRANKA DEŠIĆ 8.a

Sva se tuga
 slila
 u sivilo predvečerja.
 I nebo je plakalo,
 drhtao je vjetar
 u golim granama.
 Ostavile su lastavice
 svoja gnijezda
 pod strehom.
 Čuje se samo
 uzdisaj kišnih kapi.

VESNA PEJAKOVIĆ 8.a

PRVI JESENSKI LIST

Vjetar u naručju nosi
ručicu žutocrvenu.
Diže je, diže
nosi u putove ptica.
Malena, sitna ručica
šalje pozdrav jeseni.

VESNA PEJAKOVIĆ 8.a

BABLJE LJETO

Konci kasnog ljeta
zalutali u jesen.
Nježna paučina
izgubljena
u jesenskim danima.

VESNA PEJAKOVIĆ 8.a

L I S T

Požutjela slika jeseni
ovješena o granu
sta re lipe

VAŠKO JASNA 7.c

K R A J

Stigao je
tiho, nenametljivo
ali je ipak stigao
sa prvim jesenjim kišama ...

NELA KLEMENČIĆ 8.a

S U M R A K

Došuljao se na prstima
Pazio je -
da ne sušne uvela travka, da se ne
pomakne požutjeli listić.
Preskočio je baricu mutne vode
da se ne smoči papuče.
Zagrnuo je tavnim ogrtačem moj
zavičaj.

MERKLER DUNJA 6.a

J E S E N

Rastrčala se po ulici
prosula mnoštvo lišća,
isprela gustu maglu,
zasvirala u zvuku vjetra.

VAŠKO JASNA ,7.c

Marjanović M.

K A P L J I C A

Iskrala se iz naručja oblaka,
 nekoliko puta prevrnula u zraku,
 spustila se niz požutjeli list
 i pala na nečiji kišobran.

VAŠKO JASNA, 7.c

JESENSKO SUNCE

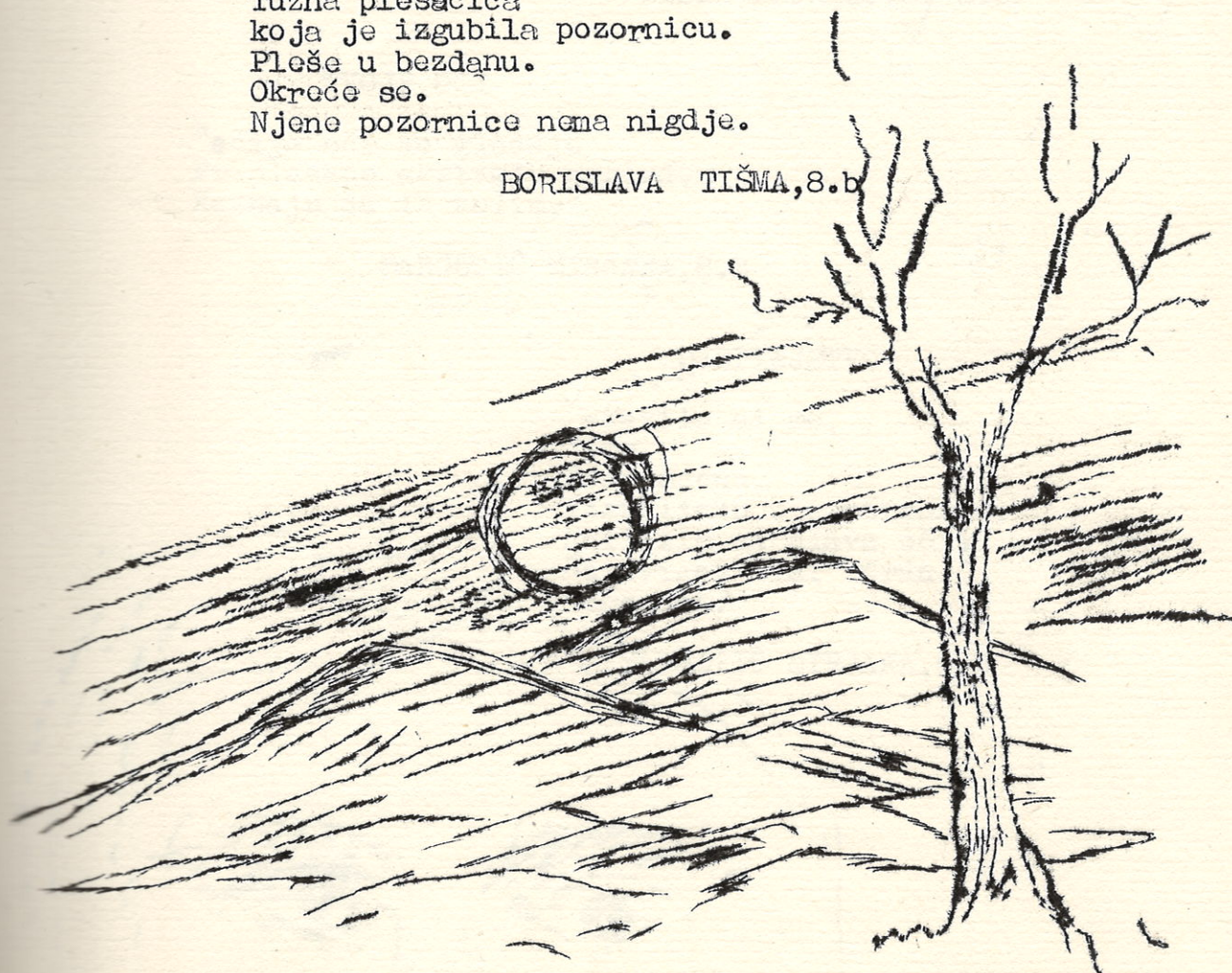
Probudilo se na istoku,
 pospano i žuto,
 prošetalo se visina na
 u toplom, mekom šalu
 oblaka,
 nestalo iza opustjelih brda.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

L I S T

Tužna plesačica
 koja je izgubila pozornicu.
 Pleše u bezdanu.
 Okreće se.
 Njene pozornice nema nigdje.

BORISLAVA TIŠMA, 8.b

L U T A N J A

Vjetar nosi papire
 mrsi rasčupane kose
 Luta
 ulicama bez kraja
 Kuca mi na prozor,
 hosi moje misli
 u svoja daleka
 nemirna lutanja.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

TEŠKO JE ODRASTI

Začudena djevojčica
 izgubila je djetinjstvo.
 Ne može ga naći
 ni među zaboravljenim lutkama,
 ni na listovima spomenara.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

TVOJE OČI

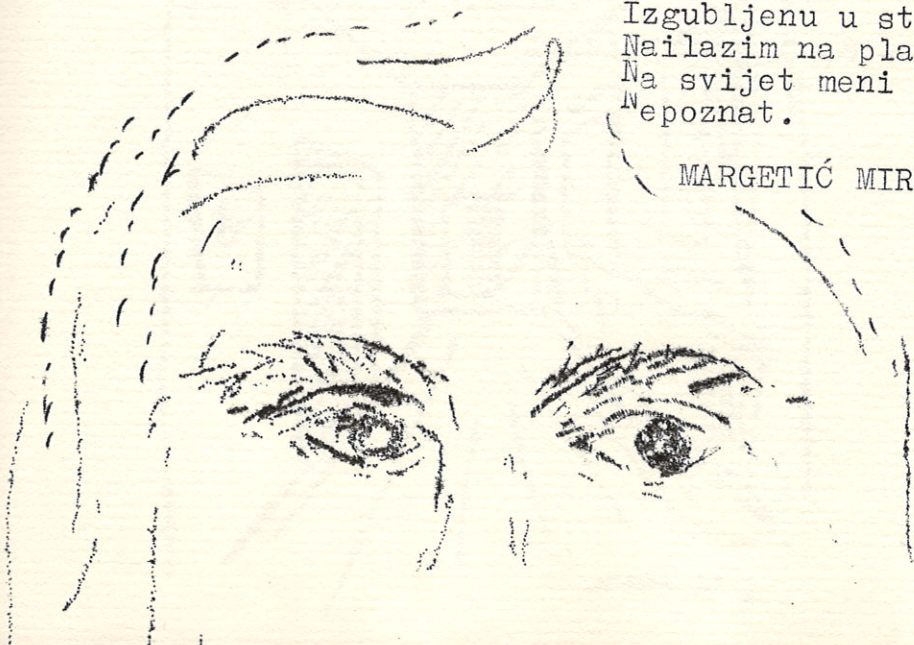
Nečije oči me gledaju
 Preplašeno skrivaju pogled.
 Neznaju da ih volim.

MARGETIĆ MIRJANA, 8.b

DJETINJSTVO

Ustavilo si me,
 Samu.
 Bespomoćnu.
 Izgubljenu u stvarnosti.
 Nailazim na plave oči.
 Na svijet meni stran.
 Nepoznat.

MARGETIĆ MIRJANA, 8.b

KOLAK

ZAR NE ZNATE

Zar ne vidite
kako se radujemo sreći
izmedju klupa jureći?

Zar ne znate
kako po zapečku učimo,
a zatim livadom trčimo?

Zar ne znate
kako smo mladi mi
i da ste takvi bili vi?

NELA KLEMENČIĆ ,8.a

NA HODNIKU

I to sam se jutro duže zadržala na hodniku.
I to sam jutro tražila očima po njemu.
Čekala sam njega.
Radošne oči.
Nasmiješene usne.

BORISLAVA TIŠMA, 8.b

NE MOGU DA TE ZABORAVIM

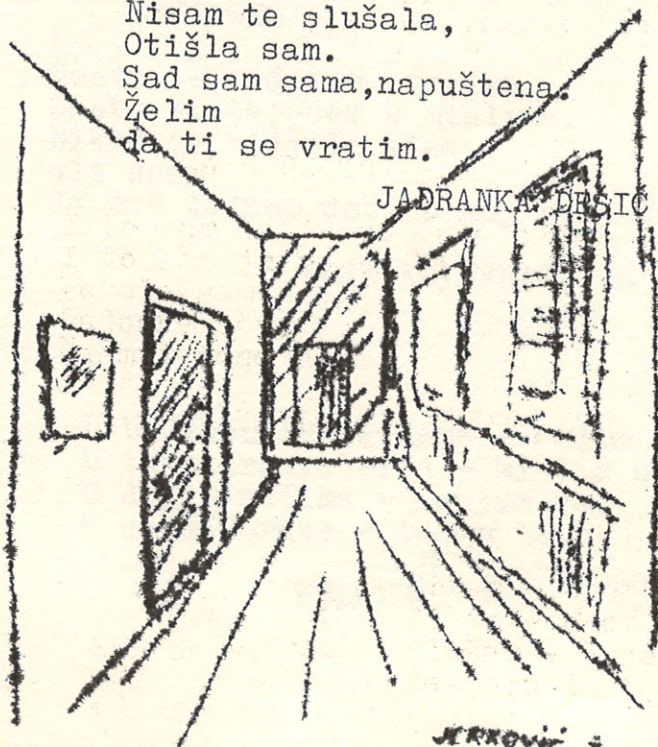
Črtam - opet tvoj lik,
Pišem - opet tvoje ime,
Slušam - čujem tvoj glas.
Ne mogu da te zaboravim.

JADRANKA DEŠIĆ ,8.a

NAPUŠTENOST

Još uvijek šumi tvoj glas:
" Ne idi !"
Nisam te slušala,
Otišla sam.
Sad sam sama, napuštena.
Želim
da ti se vratim.

JADRANKA DEŠIĆ ,8.a

JERKOVIĆ I.

T A J N E

Čudesno lijepe,
divne,
ali samo moje.
Negdje u kutku
srca
spavaju, sanjaju.

NELA KLEMENČIĆ, 8.a

K R A J

Jedan uveo cvjetak,
Jedan nezaboravni pogled,
Jedna uzdrhtala suza.

JADRANKA DEŠIĆ, 8.a

PJESMA ZA TEBE

Tuga se slila u redove.
Napisala sam pjesmu.
Stavit ću je u tvoj džep.
Za tebe.

DUBRAVKA KOLUNDŽIĆ, 8.c

DOĆI ĆEŠ

Često te vidim u snovima,
Često ti šapućem u mislima.
Nikad te vidjela nisam,
ali znam
da ćeš jednom doći u moj svijet.

ROSA KOLOVRAT, 7.a

T I

U buđenju ranog dana - vidim te.
U tami predvečerja - mislim na tebe.
U dugim noćima - sanjam te.
U sjeni breze - čekam te.

KOLOVRAT ROSA, 7.a

S U T R A

Polako
se približavam
velikim nepoznatim
vratima
Danas postaje sutra
A ja sam već
sutra daleko
od djetinjstva.

N. KLEMENČIĆ, 8.a

V I D I M

Idem po ulici,
prašnjavoj, sivoj.
Vidim tebe.
Tvoj dragi lik,
a ti si daleko.

TIŠMA BORISLAVA, 8.b

SANJALA SAM TE

Sanjala sam te.
 Sanjala sam tvoje oči,
 Sanjala sam tvoju kosu.
 Ne ljuti se.
 Krišom sam te uvela
 u svoje snove.

BOROJEVIĆ JASMINA, 7.a

S U D B I N E

T A J N A

Malena,
 neizrečena
 skrivena
 u srce zabodena.

JADRANKA DEŠIĆ, 8.a

Pao je list.
 Umrla je ljubav
 Plakalo je nebo,
 plakale su moje oči.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

VOLI TE

Još nikom nisam rekla
 Te riječi dvije
 Ni sama ne znam zašto.
 Bojim se

N. KLEMENČIĆ, 8.a

Z A Š T O

Kad vidim tvoje oči,
 zadrhtim.
 Kad čujem tvoj glas
 pobjegnem.

NELA KLEMENČIĆ, 8.a

S U T R A

I sutra ću te sresti
 na školskom hodniku.
 I sutra će tvoje crne oči
 biti u mojima.
 I sutra ću plakati
 negdje u kutu sobe
 zbog tebe.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

Z A Š T O

Zašto si ukrao dodir mojih usana
 nježnost mog zagrljaja,
 toplotu zažarenih obraza,
 sjaj suznih očiju?
 Zašto si mi ukrao ljubav?

JADRANKA DEŠIĆ, 8.a

S T A Z A

Pokrita jesenskim lišćem,
 osamljena,
 krivuda obalom rijeke.
 Čeka nas.

JADRANKA DEŠIĆ, 8.a

P I S M O

17

Zvono.
Jedno pismo.
Otvaram stranice,
Gutam pohlepno riječi,
Osmjeh se slijeva s usana
oliš me.

JADRANKA DEŠIĆ, 8.a

Z A Š T O

Zašto su nestale
čudesne boje
dubokih, toplih snova?
Zašto su se utopile
u nemirnim suzama jutra
ostavljajući samo
snene oči ?

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

T I

Dvije tople boje
na tvome licu.
Smeđi talasi kose
i dva plava
najljepša cvijeta
u očima.
Dvije boje,
smeđa i plava
Ti.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

Z A B O R A V

Pišem
da te zaboravim
u ritmu stihova.
Bježim u tajne pjesama
da se sakrijem
pred tobom.

VESNA PEJAKOVIĆ, 8.a

T A M A

Noć...

Tišina
Sve oko mene spava
I lišće
I drveće
i trava

NELA KLEMENČIĆ, 8.a

ZVIJEZDE

Zvijezde su neumorne plesačice
od noći do noći igraju.

GALETIĆ DAJANA , 6.c

ožić